



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. De prudentia 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

mulierem istercesserit, vel consuetudo loci alter dictaverit, dos integrum non sit restituenda, neque dividenda bona. Quod quidem, quod ad divisionem bonorum attinet communiter acquisitorum, recte admiserim, sed quoad pactum nequaquam, cum turpe hoc pactum esset in specie textus nostri, in quo agitur de putativo matrimonio. Praesumitur enim uterque vel

alter eorum contra heantum scivisse impedimentum, vel dolo malo contraxisse matrimonium, ob quem non tam restitui, quam fisco inferri debet dos, l. Qui contra 4, C. De incest. & in. nupt. Cæterum in matrimonio vero sive legitimè contracto pactio de non restituenda dote, dissoluto per mortem matrimonio, valet, c. ult. & ibi dicam. inf. eod.

In Cap. De prudentia 3.

SUMMARI A.

1. Index proferens sententiam diuortii simul & pronuntiat à restituenda dote.
2. Cur hoc cap. omisssam causam dotis restituenda repetere jubeatur.

Ex hoc Cap. constat, judicem, qui sententiā am diuortii interviro & mulierem profert, propter consanguinitatem, vel etiam aliud impedimentum canonicum, debere simul pronuntiare de restituenda dote mulieri.

Sed mirum videtur, quod hic, finito iudicio per sententiam diuortii judices delegati à Sede Apostolica omisssam causam dotis restituendae repetere jubeantur, cùm illi judices semel officio suo functi sint. Iudez, inquit Ulpianus, posteaquam semel dixit sententiam, iudex esse definit. Semel enim male seu bene functus est officio, textus est in l. Index posteaquam 55, D. De re iudicata. Sed

respondet Glossa hic, quod idem hoc faciant ex novo mandato S. Pontificis. Verum hæc responsio textu nostro minime convenit, siquidem hoc mandatum posterius ex priori mandato deducitur: Quia igitur, inquit, vos qui de matrimonio principali cognovistis, & de dote (qua est causans) accessorie cognoscere valuistis, & sententia altera definire. Quare rectius Ant. Buti, hic existimat, judicis officium non exspirasse per sententiam super diuortio latam, cùm & dotis causa priori mandato insit, & propriâ actione peti possit dos, videlicet condicione sine causa, l. fin. D. De conditione. sine causa. Quæ cùm omnino distinguitur causa matrimonii, recte coram iisdem judicibus intentatur. At ubi id, quod plaus accessoriū venit in iudicium, & actione separata peti non potest, sed solo officio judicis, exspirat sententia late in causa principali, d. l. Index posteaquam, c. In literis 9, sup. De off. & potest. jud. deleg. & l. 4, C. depositi.

In Cap. Plerumque 4.

SUMMARI A.

1. Mulier ex causa adulterii à marito separata dotem repetrere non potest.
2. Nisi & ipse maritus adulterium commiserit, vel ei causam dederit.
3. Dotalitium quid?
4. Filiajam, ob adulterium an prejudicet patri in dote profectitia?
5. Petatio dotis an competat & hereditibus mariti?
6. Maritus ob adulterium amittit donationem propter nuptias
7. Ex causa adulterii agitur vel criminaliter vel civiliter.
8. Criminali iudicio agit maritus contra uxorem adulteram, non è contra.

Hoc textu nostro mulier ob causam fornicationis, id est, adulterii, ex sententia iudicis, vel propria voluntate à marito suo separata, nec ei reconciliata, dotem repetrere non potest. Ratio est, quia repente obstat exceptio adulterii, propter quod amitterit dotem mulier, & marito applicatur, & quia verò plurimas versi sunt adulterio Nov. 117, Ut liceat matri & avie, &c. Con sensu 8, C. De repud. Idque ita accipendum est, nisi & ipse maritus adulterium admiserit sive fornicationem; tunc enim cùm mutuâ compensatio delicta tollantur, non obest mulieri exceptio adulterii, c. pen. & ult. inf. De adult. & xxxii q. 6. prorsus & l. Vero 40, D. Soluto maritim. aut nisi maritus auctor